

## Sjef-special

Angstig kijkt hij naar haar verbeterd gezicht, het vuur in haar ogen is allesvernietigend.

Laaiend is ze als ze al spugend naar hem roept: “Vieze vuile klootzak!!”

De haartjes in zijn nek gaan pijlsnel overeind staan als hij naar haar rechterhand kijkt. Zijn Japanse koksmes dat hij met heel hard werken bij elkaar heeft gespaard want ja, goedkoop is duurkoop.

Hij was het eeuwige AVG-tje van iedere dag meer dan zat. Tel daarbij nog eens op dat zijn vrouw totaal geen inspiratie en liefde in het eten stopte. Gadverdamme, een hel om iedere keer aan tafel aan te schuiven en te faken dat het lekker was.

Toen op een gegeven moment de firma waar hij werkte failliet ging en hij werkeloos werd na 25 jaar noeste arbeid, vond hij het tijd om het roer totaal om te gooien. Koken – dat wilde hij graag leren.

Ellie, zijn vrouw, vond het maar raar maar was toch wel blij dat hij in ieder geval iets om handen had. Het vooruitzicht dat ze zelf niet meer zou hoeven koken speelde uiteraard ook een grote rol. Zij werkte tenslotte ook de hele week in wisselende diensten. Kinderen waren hun helaas niet gegeven. Sjef stortte zich met hart en ziel op de NHA-cursus basic koken om daarna vol passie door te stomen naar de buitenlandse keukens zoals bijvoorbeeld Spaans, Frans en Italiaans – de standaard prakjes behoorden volledig tot het verleden.

Hij merkte dat hij goed was, niet gewoon goed maar zelfs uitmuntend goed. Hij breidde zijn kennis verder uit door rond te roeren in de Aziatische keukens. Thais – Indonesisch en zelfs het Japanse culinaire panorama, niks vond hij te moeilijk of te gek. Sjef ging los en kookte op eenzame hoogte. Vooral omdat Ellie een echte boer is, wat ze niet kent freet ze niet.

De vrijgezellige buurvrouw daarentegen is qua eten zo avontuurlijk als de pest, die likt haar vingers al af bij de gedachte aan al dat lekkers dat hij fabriceert.

Ellie schreeuwt als een bootwerker, haar hoofd zo rood als een biet, hij denkt meteen aan de haring in de koelkast die daar heerlijk bij zou smaken. Vis, daar is ze namelijk dol op, dat lust onze Ellie wel.

Via via had hij een kennis die altijd aan de meest exotische ingrediënten kon komen, de zwarte markt voor koks, het darkweb van de culinaire wereld waar echt alles te koop is.

Sjef werd steeds avontuurlijker en had een mooi prijsje afgesproken met zijn dealer. Ellie verrassen was zijn enige gedachte geweest. Hij had er een beetje besmuikt bij gelachen toen hij het mooie visje in zijn handen had. Voor zichzelf, een echte carnivoor, had hij een sappige steak gekocht waar het water hem bij voorbaat al van in de mond liep.

Met passie bereide hij alles, een gastronomisch hoogtepunt waar Jonnie Boer nog een puntje aan kon zuigen. Voor beiden een heerlijk aardappel/knolselderie-pureetje en smakelijke prinsessenboontjes om het geheel een beetje bij te kleuren. De uitheemse fugu en de rib-eye schitterden als de hoofdpersonen uit een gewichtig toneelstuk bovenop de perfect gedresseerde borden.

Ellie was niet blij zo te zien ... de stoom kwam zelfs uit haar oren.

Een stoomoven stond als volgende op zijn verlanglijstje trouwens.

“Aangezien ik me niet zo lekker voelde, geen eetlust, heb ik dat prakje dat je voor me had bewaard maar aan de buurvrouw gegeven, die trog schijnt alles wat jij maakt met een laadschop naar binnen te werken. Jullie zouden een perfect setje zijn. Of had je dat soms in gedachten? Was dit mijn galgenmaal? Dat mens begon te bunkeren als een gevangene die net vrij is en al jaren niks fatsoenlijks meer te kanen heeft gehad. Ongelooflijk, wat een varken is dat zeg. Het schuim stond

op haar lippen en droop van haar kin en ze stortte ter plekke ter aarde. Zo dood als een pier!”.

Sjefs mond valt open van verbazing, dit was niet zijn bedoeling geweest. De tranen springen in zijn ogen als hij aan die lieve buurvrouw denkt.

“Teringlijer!!!”, schreeuwt Ellie, “Hou maar op Amigo, huilen is voor jou te laat nu!! Wat dacht je nu zelf? Dat je hier mee weg kon komen? Denk je niet dat mijn collega's het wel heel verdacht zouden vinden als een gezonde vrouw schuimbekkend op apegapen ligt? Reken maar dat een rechercheur alles verdacht vindt, dat is de aard van het beestje, zeker waar het collega's betreft. Mijn partner staat al bij de voordeur met een arrestatieteam. En dat is maar goed ook want ik zou je zo aan je Japanse klotemes rijgen als het aan mij ligt. Moord en poging tot moord, wat zul jij je amuseren in de EBI!”

Mhmm, denkt Sjef, ik heb wel eens gehoord dat ze daar zelfs een kookclubje hebben met een aantal hooggeplaatste gasten die daar permanent wonen. Al zal het wel moeilijk zijn om daar de ietwat specialere ingrediënten te verkrijgen, helaas, maar ook begrijpelijk. Sjef begrijpt dat het leven toch maar raar kan lopen. Hij hoopt dat ze daar in ieder geval wel een stoomoven hebben...

N.a.v “Huilen is voor jou te laat” – uitdaging van Karin :-)

©José Bergh-Berben

Februari 2021